

STRESZCZENIE

Przedmiotem niniejszej rozprawy doktorskiej jest dyskurs kampanii prezydenta Donalda Trumpa z 2020 roku. Perspektywę badawczą stanowi językoznawstwo antropologiczne, a w szczególności jej subdyscypliny takie jak: lingwistyka tekstu, analiza dyskursu oraz etnografia komunikacji. Materiał badawczy w postaci analizowanych tekstów kampanii prezydenckiej został przedstawiony w oparciu o model SPEAKING Grid sformułowany przez Della Hymesa. Teksty zostały również poddane analizie przeprowadzonej według siedmiu standardów tekstowości, których autorami są Robert de Beaugrande i Wolfgang Dressler.

Metoda przedstawionego badania bezpośrednio nawiązuje do czwartego paradygmatu komunikacyjno-dyskursywnego opracowanego przez Piotra P. Chruszczewskiego, który to paradygmat wskazuje na preferowaną metodę zbierania danych, tj. na gramatykę komunikacyjną badanego dyskursu. Prezentowane wnioski z analizowanych tekstów stanowią antropolingwistyczne studium wzorów werbalnych i niewerbalnych w ich określonym zanurzeniu kontekstualnym amerykańskiej kampanii wyborczej.

Przyjęta hipoteza niniejszej dysertacji stanowi o tym, że komunikacja między ludźmi przebiega wedle określonych schematów praktyk dyskursywno-językowych, tworzących ustrukturyzowane wzorce wypowiedzi. Tym samym ustalono wzory gramatyki komunikacyjnej dyskursu Donalda Trumpa oraz wskazano na relacje i zależności jakie zaobserwowano z innymi elementami kulturowymi.

Wybór materiału badawczego został podyktowany nietypową sytuacją społeczno-polityczną państwa amerykańskiego w której przyszło Amerykanom wybierać ich prezydenta. Ponadto, sama kampania prezydencka Donalda Trumpa była trudną walką o władzę, a jej przebieg obfitował w burzliwe okoliczności spowodowane uruchomieniem procedury odwołania ze stanowiska (ang. *impeachment*'u) wobec samego kandydata na prezydenta, szalejącą pandemią COVID-19, dezinformacją medialną oraz rozprzestrzenianiem się rzekomych teorii spiskowych wpływających na wyniki wyborów. Nieprzychylnie wydarzenia tła społeczno-kulturowego stworzyły warunki do równie nietypowych i skrajnych zachowań samego kandydata na urząd prezydenta.

Ponadto, wzory praktyk językowych kampanii prezydenckiej pokazały w jaki sposób Donald Trump próbował ustanawiać i utrzymywać władzę i nie były to wybory bez wad i kontrowersji. Arsenal strategii retorycznych prezydenta elekta głównie oparty był na argumentach atakujących stanowisko przeciwnika, a ich użycie było podyktowane celami jakie wyznaczyły dominujące akty mowy takie jak zapewnianie, obiecywanie i oskarżanie. Poza tym, Trump słynął ze składanych obietnic bez pokrycia oraz postawy przypodobywania się innym. Jego niezgrabny sposób prowadzenia polityki zyskał miano Trumpa w składzie porcelany jako efekt ułomnych praktyk językowych i nieskutecznych działań politycznych.

Niezaprzeczalnym jest fakt, że jego niestandardowe wzorce zachowań i typowe dla kontekstu pandemicznego narracje odcisnęły piętno na systemie przekonań społeczeństwa amerykańskiego prowadząc tym samym do stworzenia rzeczywistości, której transformacja nadal trwa. Kilka miesięcy politycznego dyskursu Trumpa zdążyło ustalić nowe zasady politycznego (nie)ładu, i stworzyło polityczną strukturę inkorporowaną w mit polityczny amerykańskiej prezydentury.

Słowa kluczowe: Dyskurs kampanii prezydenckiej Donalda Trumpa z 2020 roku. Studium z zakresu językoznawstwa antropologicznego, dyskurs kampanii prezydenckiej, gramatyka komunikacyjna dyskursu politycznego, językoznawstwo antropologiczne, analiza tekstu, Donald Trump